

Farské zvesti

Časopis Gréckokatolíckej farnosti
Zosnutia Presvätej Bohorodičky
v Humennom

Ročník: 11. Rok: 2018 Číslo: 02

Prečo ísť v nedeľu do chrámu?

(z myšlienok pápeža Františka)

Nedeľné slávenie Eucharistie je stredobodom života Cirkvi (porov. KKC 2177). My kresťania chodíme v nedeľu na svätú liturgiu, aby sme stretli zmŕtvychvstalého Pána, alebo lepšie, aby sme mu dovolili, aby sa s nami stretol, aby sme počúvali jeho slovo, sýtili sa pri jeho stole a tak sa stali Cirkvou, čiže jeho tajomným telom žijúcim vo svete.

Toto už od začiatku chápali Ježišovi učeníci, ktorí slávili eucharistické stretnutie s Pánom v ten deň týždňa, ktorý Židia nazývali „prvým v týždni“ a Rimania „dňom slnka“, lebo v ten deň Ježiš vstal z mŕtvych a zjavil sa učeníkom, hovoriac s nimi, jediac s nimi, darujúc im Svätého Ducha. Aj veľké zoslanie Svätého Ducha na Turíce nastalo v nedeľu, päťdesiaty deň po Ježišovom zmŕtvychvstaní. Z týchto

dôvodov je pre nás nedeľa svätým dňom, posväteným eucharistickým slávením, živou prítomnosťou Pána medzi nami a pre nás. Je to teda svätá liturgia, ktorá robí nedeľu kresťanskou! Kresťanská nedeľa sa „točí“ okolo svätej liturgie. Aká je to pre kresťana nedeľa, ak v nej chýba stretnutie s Pánom?

Existujú kresťanské spoločenstvá, ktoré sa žiaľ nemôžu tešiť zo svätej liturgie každú nedeľu; aj oni sú však v tento deň povolané zhromaždiť sa na modlitbu v mene Pána, počúvajúc Božie slovo a oživujúc si túžbu po Eucharistii.

Niektoré sekularizované spoločnosti stratili kresťanský zmysel nedele osvetlenej Eucharistiou. Toto je škoda! V týchto kontextoch je nevyhnutné oživiť toto vedomie, aby sme znovu obnovili

význam oslavy, význam radosti, farského spoločenstva, solidarity, odpočinku posilňujúceho dušu i telo (porov. KKC, 2177-2188). Týmto všetkým veciam nás nedeľu čo nedeľu vyučuje Eucharistia. Preto chcel Druhý vatikánsky koncil zdôrazniť, že nedeľa *«je prvotným sviatočným dňom a tak ho aj treba predkladať a odporúčať nábožnosti veriacich, aby sa zároveň stal dňom radosti a odpočinku od práce»* (Konštit. Sacrosanctum concilium, 106).

Nedeľný odpočinok od práce v prvých storočiach neexistoval – je to špecifický prínos kresťanstva. Na základe biblickej tradície Židia odpočívajú v sobotu, zatiaľ čo v rímskej spoločnosti sa v rámci týždňa nepočítalo s dňom odpočinku od služobných prác.

Práve kresťanské chápanie: žiť ako synovia a nie ako otroci, živiť sa Eucharistiou – toto urobilo nedeľu, takmer všeobecne, dňom odpočinku. Bez Krista sme odsúdení na ovládnutie únavou každodennosti, s jej starosťami a strachom o zajtrajšok. Nedeľné stretnutie s Pánom nám dodáva silu prežívať prítomnú chvíľu každého dňa s dôverou a odvahou, ako aj kráčať vpred s nádejou. To je to, prečo my kresťania ideme na stretnutie s Pánom v nedeľu pri eucharistickom slávení.

Eucharistické spojenie vo svätom prijímaní s Ježišom – vzkrieseným

a žijúcim naveky – anticipuje tú nedeľu bez konca, keď už viac nebude námahy ani bolesti, ani smútku či sĺz, ale len radosť z plného a večného života s Pánom. Aj o tomto blaženom odpočinku nám hovorí nedeľná svätá liturgia, keď nás učí zveriť sa v priebehu týždňa do rúk Otca, ktorý je na nebesiach.

Čo môžeme odpovedať tomu, kto hovorí, že neosoží chodiť na liturgiu, ani len v nedeľu, lebo to, čo je dôležité, je dobre žiť a milovať blížneho? Je pravda, že kvalita kresťanského života sa meria schopnosťou milovať, ako povedal Ježiš: *«Podľa toho spoznajú všetci, že ste moji učeníci, ak sa budete navzájom milovať»* (Jn 13,35); ako však môžeme uskutočňovať evanjelium bez toho, aby sme k tomu nedeľu čo nedeľu nabrali potrebnú energiu z nevyčerpatelného zdroja Eucharistie? Nechodíme na liturgiu preto, aby sme niečo dali Bohu, ale preto, aby sme prijali od neho to, čo skutočne potrebujeme.

Na záver: prečo ísť v nedeľu na svätú liturgiu? Nestačí odpovedať, že je to cirkevný predpis; toto pomáha chrániť jej hodnotu, avšak samotné to nestačí. My kresťania potrebujeme mať účasť na nedeľnej svätej liturgii, lebo jedine s Ježišovou milosťou, s jeho živou prítomnosťou v nás a medzi nami môžeme uviesť do praxe jeho prikázanie, a tak byť jeho hodnovernými svedkami.

Obnova rodiny ako výzva pre dnešný svet

„Rodina je tak prvou školou kresťanského života a „školou plnšej ľudskosti“. Tu sa človek učí trpezlivosti a radosti z práce, bratskej lásky, veľkodušnému a opätovnému odpúšťaniu a najmä uctievaniu Boha modlitbou a obetou svojho života.“ (KKC 1657)

Manželstvo v dnešnej dobe prežíva mnohé útoky adresované na jej inštitúciu. Hodnoty manželstva, vernosť, spoločné záujmy, obetavá láska sa hodnotí oveľa nižšími známami ako promiskuita, antikoncepcia, homosexualita. Predstava manželstva a rodičovstva sa predkladá ako strata slobody, koniec romantiky, nudnosť, obmedzenie partnerov v ich kariére. Vzťah muža a ženy je redukovaný iba na telesnosť, poslanie a povinnosť odovzdávať život je iba na ťarchu, ktorej sa treba vyhnúť.

Rodina je so spoločnosťou životne a organicky zviazaná, pretože tvorí jej základ a ustavične ju živí svojou službou životu. Z rodiny totiž vychádzajú občania a v rodine nachádzajú prvú školu tých sociálnych čností, ktoré sú dušou života a rozvoja samej spoločnosti. Takto rodina svojou povahou a povolaním, vzdialená od toho, aby sa uzatvárala sama do seba, otvára sa iným rodinám a spoločnosti, lebo berie na seba sociálnu úlohu. Tak ako úzky vzťah medzi rodinou a spoločnosťou vyžaduje od rodiny, aby sa otvárala smerom k spoločnosti a mala účasť na jej živote a rozvoji, rovnako tento vzťah ukladá spoločnosti, aby sa nikdy nespreneverila svojej základnej úlohe, ktorou je rešpektovať a povznášať rodinu.

Dnešná spoločnosť je poznačená individualizmom a sebeckom. Keď človek očakáva od manželstva len osobné šťastie, je to zlé. Nie je prehnaný individualizmus kľúčovým problémom kríz moderného manželstva a rodiny? Mnoho manželských párov trpí sebeckom, sústredenosťou na seba. Výsledkom je iba boj o moc a nadvládu nad druhým.

Práve kresťanská rodina má veľkú šancu dať v dnešnej krízovej dobe iskierku nádeje mnohým rodinám, ktoré sa ocitli v náročných podmienkach vlastnej existencie. Rodina, preniknutá Božou láskou, je totiž otvorená svojmu okoliu, zrelo sa rozhoduje pre život, deti, snaží sa obnoviť prerušené vzťahy medzi generáciami, nanovo objavuje starších ľudí v živote rodiny. Pre ľudí dnešného sveta je veľmi potrebné svedectvo lásky. Ale nie lásky, ktorá je sebecká, ale pravej lásky.

Ak si rodina neuvedomí podstatu a nutnosť lásky v jej vnútri, tak stratí svoju identitu. Veď rodina bola stvorená na to, aby žila z lásky a v láske, a aby túto lásku šírila i ďalej. Láska je predsa tak veľmi jednoduchá. Ide len o urobenie radosti, skutočne veľmi malej radosti milovanej osobe.

Nesprávne chápanie manželstva v dnešnej spoločnosti a jeho narastajúci krízový a konfliktový potenciál si vyžaduje, aby človek bol už od detstva s pomocou Božích milostí vychovávaný k tomu, aby ovládal kľúčiacie žiadosti a osvojoval si voči blízkym vzťahy založené na ozajstnej láske. K tomu sa, samozrejme, nedospeje bez správnej výchovy, bez rozumného usmerňovania k ozajstnej láske a k správne použitiu sexuality. Táto výchova sa

musí uskutočňovať tak, aby uviedla ľudskú osobnosť po všetkých jej stránkach, a teda aj s jej telesnosťou, do plnosti Kristovho tajomstva. A v tomto výchovnom procese má Cirkev svoje nezastupiteľné miesto.

Ak by niekto prišiel s myšlienkou uzdraviť svet, nech najprv uzdraví rodiny, lebo tie sú choré od koreňa; chýba im svätosť a vzájomná láska. Z dejín vieme, že veľa národov zahynulo nie tak mečom, ako skôr vlastným pričinením a hriechom. Príčina zániku národa bola, je a vždy bude v ňom samom. Aj najsilnejší národ zmizne z pódia dejín, pokiaľ nemá zdravé korene Božieho zákona. Prelistujme si len knihu dejín národov! Skutočne je najvyšší čas zamyslieť sa nad poslaním kresťanskej rodiny v dnešnej dobe. Jej misia nie je ľahká a ziskava na dôležitosť. Rodina by mala slúžiť aj ako udržiavateľka všetkých mravných a kultúrnych ideálov i tradícií.

Pred dnešnou spoločnosťou stojí veľmi náročná úloha, t.j. znovu sa zamyslieť nad povolaním človeka v tomto svete a ozrejmiť si základné pravdy, ktoré sa vzťahujú na manželstvo, rodinu a výchovu. Veľkou pomocou pri znovuobjavovaní základov rodiny môže byť kresťanská rodina, ktorej biblický základ a pôsobenie Boha v nej je veľkou výzvou pre dnešný svet.

Modlitby za zosnutých

(z myšlienok o liturgickom živote)

Vo východných cirkvách je zaužívaná obyčaj spomínať na zomrelých na tretí, deviaty a štyridsiaty deň po smrti. Spomienka znamená pobožnosť za zomrelého – liturgia, panychída, parastas.

Jednotlivé dni (čísla) majú aj symbolický význam: 3 – symbolizuje, že zosnutý veril v Ježiša Krista, ktorý zomrel a tretieho dňa vstal zmŕtvych a tiež, že mal tri božské čnosti: vieru, nádej a lásku; 9 – znamená, že v spomienke prosíme Boha, aby prostredníctvom nebeských zástupov udelil zosnulým miesto v nebi na miesto padlých anjelov;

40 – symbolizuje 40 dní pôstu Ježiša Krista a jeho 40-denné prebývanie na zemi po jeho vzkriesení.

Východná Cirkev pamätá na zosnulých aj pri každej svätej liturgii (anafora, či prosby za zomrelých). Pri modlitbe časoslovu takmer každá modlitba povečeria a polnočnice obsahuje aj osobité prosby za zosnulých. Navyše takmer každú utiereň, ak kňaz chce, môže sláviť za zosnutých. Veľmi populárnymi medzi ľuďmi sú tiež modlitby Parastas a Panychída.

Cirkev pozýva k všeobecnej spomienke na všetkých zosnulých 5x v roku: pred Mäsopôstnou nedeľou, 3 soboty vo Veľkom pôste a sobota pred sviatkom Zostúpenia Svätého Ducha. Pri hľadaní zmyslu spojenia medzi Veľkým pôstom a modlitbou za zosnulých, je potrebné pamätať na to, že kresťanstvo je náboženstvom lásky.

Sobota bola na tento účel vybratá z niekoľkých dôvodov:

1. Pán Boh si v sobotu odpočinul po stvorení sveta.
2. Ježiš Kristus v sobotu odpočíval v hrobe. Sobota sa tak stala symbolom večného pokoja, spoločenstva s Bohom a večného šťastia v Bohu.
3. Vo Veľkom pôste sa bohoslužby konali len v sobotu a v nedeľu. Zomrelí, aby neostali dlhší čas bez pomoci

Vrabc a slnečnica

(príbeh pre potešenie duše)

Na jednej čiernej skládke v zabudnutom kúte priemyselnej oblasti mesta vyrástla slnečnica, ktorá sa priatelila s vrabcom. Kvet bol smutný, pretože túžil po zelenej lúke a poletujúcich motýľoch. „Na čo som tu dobrá?“ spytovala sa slnečnica. Vtáčik však hľadel na oslnivo krásnu slnečnicu s otvoreným zobáčikom: *„Si taká krásna! Si úžasná!“* čvirikal. *„Mnohé veci sú omnoho krajšie,“* oponovala múdra slnečnica. *„Pozri sa okolo seba!“* Dobrý vrabček sa usilovne rozhliadal, ale vždy mu pohľad padol späť na slnečnicu a s obdivom zapípal: *„Ty si najkrajšia zo všetkého!“* Sebavedomie slnečnice každým dňom rástlo tak, že nedbala o to, že kvitne na kope odpadkov. Jej zlatá koruna žiarila čoraz viac. Jedného dňa na svitaní však kvietok zbytočne čakal na svojho malého priateľa. Až neskoro popoludní začul tiché pípanie pri svojich nohách. Sklonil sa a zbadal vrabca, ktorý sa k nemu vliekol so zraneným krídelkom. *„Malý kamarát, čo sa ti stalo?“* opýtala sa slnečnica. Vtáčik zaševlel: *„Zaútočila na mňa jedna čajka a teraz si nebudem vedieť zaobstarať potravu. To je môj koniec.“* *„Nie, to nie!“* skríkla slnečnica. *„Počkaj chvíľu!“* Pekný kvet mocne potriasol svojou rozložitou hlavou a k vrabcovi pršal dážd' semienok. *„Zjedz ich, priateľ môj. Dodajú ti novú silu,“* riekla slnečnica.

O niekoľko dní bol vrabc znovu zdravý a s vďakou sa zahľadel na slnečnicu. Pohľad na ňu ho však nečakane zabolet - krásny kvet strácal farby, sivasté listy mu ovísali a okvetné lístky hnedli. *„Čo sa ti stalo, kvietok môj krásny?“* zapípal. *„Môj čas sa skončil,“* odvetila slnečnica. *„Ale odchádzam šťastná. Dlhú som sa pýtala, prečo ma krutý osud nechal vyrásť na skládke. Teraz to už viem. Bola som darom pre teba a vrátila som ti život. Ako si ty bol darom pre mňa, lebo si ma vždy posmeľoval. Zjedz toľko semienok, koľko chceš, ale aspoň zopár ponechaj. Jedného dňa vyklíčia a kto vie, možno tu vyrastie nádherný záhon.“*

„Toto je moje prikázanie: Aby ste sa milovali navzájom, ako som ja miloval vás. Nik nemá väčšiu lásku ako ten, kto položí svoj život za svojich priateľov. Vy ste moji priatelia...“
(Jn 15, 12 - 14)

Liturgický program

Sväté liturgie po Nedeli o márnotratom synovi

od 29.01. do 04.02. 2018

Pondelok 29.01	Prenesenie pozostatkov svätého hieromučeníka Ignáca Bohonositeľa	06:30 sv. lit. (csl.) † Michal, Anna, Milan 17:00 Veľká večiereň 18:00 sv. lit. (slov.) † Michal, Mária
Utorok 30.01	Traja svätí svätitelia Bazil Veľký, Gregor Teológ a Ján Zlatoústý	06:30 utiereň 07:30 sv. lit. (csl.) * Mária, Daniela, Jozef s rod. 18:00 sv. lit. (slov.) * Michal s rod.
Streda 31.01	Svätí divotvorcovia a nezištníci Kýros a Ján	06:30 sv. lit. (csl.) * Bernardína s rod. 18:00 sv. lit. (slov.) † Michal, Mária, Valéria...
Štvrtok 01.02	Sv. mučeník Tryfón	06:30 sv. lit. (csl.) † Štefan, Danka 17:00 Veľká večiereň 18:00 sv. lit. (slov.) † Demeter, Alžbeta, Ondrej...
Piatok 02.02	Stretnutie nášho Pána, Boha a Spasiteľa Ježiša Krista požehnanie sviec, mirovanie voľnica	07:00 utiereň 08:00 sv. lit. (csl.) * SSR a NSI 16:30 sv. lit. (slov.) * za farnosť 18:00 sv. lit. (slov.) * SSR a NSI
Sobota 03.02	Mäsopestná sobota – prvá zádušná sobota	06:30 sv. lit. (csl.) † z farnosti (hramoty) 17:00 Veľká večiereň 18:00 sv. lit. (slov.) † z farnosti (hramoty)
Nedeľa 04.02	Mäsopestná nedeľa – o Kristovom súde Prep. otec Izidor Peluzijský hl. 2	07:30 sv. liturgia (slov.) * Miroslav, Miloslava, Michaela, Lenka 09:00 sv. liturgia (csl.) * za farnosť 11:00 sv. liturgia (slov.) * Sestry služobnice 17:15 Večiereň 18:00 sv. lit. (slov.) * Štefan s rod.

Liturgický program

Sväté liturgie po Mäsopôstnej nedeli

od 05.02. do 11.02. 2018

Pondelok 05.02	Svätá mučenica Agáta	06:30 sv. lit. (csl.) * Anna, Rastislav, Marcela... 18:00 sv. lit. (slov.) † Ján, Mária (panychída)
Utorok 06.02	Prepodobný otec Bukol Sv. hieromučeník Silván a spoločníci	06:30 sv. lit. (csl.) * Peter, Katarína, Jakub, Lenka 18:00 sv. lit. (slov.) † Jozef, Anna, Michal
Streda 07.02	Prepodobný otec Partenios, lampsacký biskup	06:30 sv. lit. (csl.) † Štefan, Mária 18:00 sv. lit. (slov.) † Mária, Martin, Anna, Dušan
Štvrtok 08.02	Sv. veľkomočeneík Teodor Stratilat Sv. prorok Zachariáš	06:30 sv. lit. (csl.) † Marián, Mária, Michal 18:00 sv. lit. (slov.) † Ladislav, Mária
Piatok 09.02	Sv. mučeník Nikefor Zdržanlivosť od mäsa	06:30 sv. lit. (csl.) † Ján (panychída) 18:00 sv. lit. (slov.) † Ján
Sobota 10.02	Syropôstna sobota	06:30 sv. lit. (csl.) † Michal, Pavlína 17:00 Veľká večiereň 18:00 sv. lit. (slov.) † Mária, Ján, Mária...
Nedeľa 11.02	Syropôstna nedeľa – o vyhnaní Adama z raja Odchod do večnosti Konštantína Filozofa hl. 3	07:30 sv. liturgia (slov.) * Ján, Marek 09:00 sv. liturgia (csl.) * za farnosť 11:00 sv. liturgia (slov.) * Emília, Matej 17:15 Večiereň 18:00 sv. lit. (slov.) * Ján

Sviatok Stretnutia Pána – 2. február

(liturgické okienko)

Sviatok *Stretnutie nášho Pána, Boha a Spasiteľa Ježiša Krista* pripomína udalosť zo Svätého Písma, opísanú v evanjeliu od Lukáša (Lk 2, 22-39). Presvätá Bohorodička a sv. Jozef chceli splniť zákon a preto obetovali v chráme dve hrdličky. Tu sa s nimi stretol starec Simeon, ktorému bolo predpovedané, že neumrie, pokiaľ neuvidí Mesiáša. Ten chválil Boha známym chválospevom.

Sviatok sa začína sláviť v Jeruzaleme až v druhej polovici 4.storočia. Postupne sa z Jeruzalema rozširoval na celý Východ. Traduje sa, že pápež Sergius na konci 7. storočia zaviedol zvyk posväcovania sviečok. Táto prax už ale existovala v Alexandrii, kde už sv. Cyril Alexandrijský v roku 444 spomína obyčaj prinášať v tento deň sviečky do chrámu.

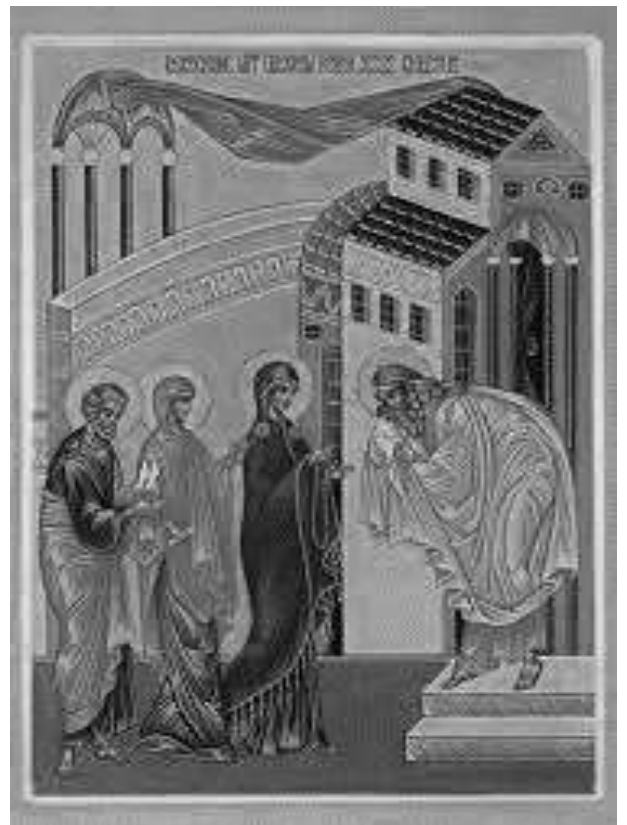
Podľa knihy Levitikus 12 – tej kapitoly, mala matka vyplniť prikázania na svojom prvorodenom synovi, dať ho na ôsmy deň obrezať a dať mu meno, čo sa slávi na sviatok Obrezania Pána, prvého januára. Ďalej podľa tohto istého príkazu mali nasledovať obrady úplného očistenia, na konci ktorých mohla matka vstúpiť do liturgického zhromaždenia Božieho ľudu. Po štyridsiatich dňoch od pôrodu, mala matka po príchode do svätyne obetovať Pánovi prostredníctvom kňaza baránka, alebo holubicu, či hrdličku. Ak bola chudobná, obetovala dve hrdličky alebo holubice. S jednou sa urobila celostná žertva na znak chvály a vďaky voči Pánovi a s druhou obeta očisťovania. Takto bola žena opäť uvedená do rituálnej čistoty, kedy sa mohla zaradiť do občianskeho a náboženského života. Pre Matku božieho Dieťaťa sa „*podľa Mojžišovho Zákona*“ naplnilo štyridsať dní. Spolu s Jozefom prinášajú Syna, aby ho predstavili Pánovi. Mária vyplní, čo bolo napísané v Zákone: „*každý chlapec, ktorý otvára lono matky bude zasvätený Pánovi*“. Predpis pochádza z druhej knihy Mojžišovej a vzťahuje sa na všetko prvorodené mužského rodu, na ľudí aj na zvieratá. Okrem toho, ako sme už povedali, Jozef s Máriou prichádzajú vyplniť tiež boží príkaz o obete, priniesť pár hrdličiek alebo dva holúbky.

Do popredia tu vystupujú dve skutočnosti. Prvou je tá, že rodičia chcú zasvätiť Dieťa Pánovi vo svätyni jeho božskej, nevýslovnej Prítomnosti. Znakom čoho je obeta, ktorou sa Syn daruje nebeskému Otcovi v spoločenstve lásky. Toto je prvé a podstatné **stretnutie**, Otca so Synom, ktoré sa uskutočňuje v ten istý deň, kedy aj ďalšie stretnutia. Týmto sviatkom si pripomíname túto dôležitú skutočnosť. Neskôr sa v Lukášovom evanjeliu môžeme dočítať, ako dvanásťročný Ježiš vysvetľuje svojim rodičom, že takého božie Stretnutie je stále, kde On, Boží Syn, má byť navždy v prítomnosti svojho Otca. Druhou skutočnosťou je odhalenie chudoby Ježišových

rodičov, ktorí nemajú možnosť obetovať baránka. Oni však so srdcom plným pohnutia obetujú všetko čo majú, dva malé, nevinné a čisté holúbky.

Sviatkom Stretnutia Pána oslavujeme aj stretnutie Božieho dieťaťa so svojim ľuďom, ktorý prichádza svojou smrťou a zmŕtvychvstaním zachrániť. Predovšetkým s jednou osobou, nikdy predtým nepoznanou a ani potom nespomínanou, ktorou je Simeon. Svätý Duch teda privádza Simeona do chrámu, ktorý často navštevuje. A v tom istom čase prinášajú rodičia malého Ježiša, aby splnili príkazy Zákona. Starec dostane Dieťa do svojho náručia a dvíha ho k Pánovi so svojím biblickým židovským požehnaním, ktoré je chválou a vzdávaním vďaka Pánovi, jeho menu za jeho diela. K tradičnej formule požehnania svätý starec dodáva svoju osobitnú modlitbu: *Teraz prepustiš Pane svojho služobníka podľa svojho Slova v pokoji, lebo moje oči videli tvoju Spásu, ktorú si pripravil pred tvarou všetkých národov. Svetlo na osvietenie pohanov a slávu Izraela, tvojho ľudu.* Vo všeobecnosti sa slová „Teraz prepustiš Pane“ vykladajú ako povel, ktorým akoby Simeon dával Pánovi dovoľenie, aby ho už povolal k sebe. Pretože prísľub znel, že nezomrie, kým najprv neuvidí Pánovho Mesiáša. Teraz sa predpoveď naplnila a on „podľa božieho Slova v pokoji“ môže zomrieť. Je zrejmé, že Ježišovi rodičia sú pri vypočutí toho všetkého užasnutí a môžu len tušiť tajomný zmysel obsahu slov o božích skutočnostiach, ktoré im neskôr dvanásťročný Ježiš vysvetlí.

Simeon prednesie ešte ďalšiu modlitbu požehnania pre rodičov. Ako prorok naplnený Svätým Duchom sa obráti k Matke, ktorej oznámi Zázračného Syna: *„Hľa on je ustanovený na pád a na povstanie pre mnohých v Izraeli a na znamenie, ktorému budú odporovať.“* Sú to slová tajomné a ťažké. Predznačujú tragédiu tých v Izraeli, ktorí neprijmú Slávu, ktorá ich prišla navštíviť, čiže nový a definitívny život – Vzkriesenie pre toho, kto bude chcieť prijať do srdca Slávu Izraela, ktorou je Kristus. Je to nevyhnutné znamenie, ktoré Boh vyzdvihuje, aby ho videli všetci, a aby sa rozhodli či budú tými, ktorí mu budú protirečiť, alebo budú rovnako poslušní na počúvanie ako Simeon, čo ukazuje aj jeho symbolické meno. Nie je to teda znak odsúdenia, ale znak ponuky. Práve v tomto je zmysel sviatku Stretnutia Pána, či aj my rovnako ako spravodlivý Simeon, či prorokyňa Anna, chceme prijať túto božiu ponuku a tak sa stať večne účastnými jeho Slávy.

Kontakt a základné informácie

Adresa: Gréckokatolícka cirkev
Farnosť Zosnutia Presvätej Bohorodičky
Osloboditeľov 28, 066 01 Humenné

Telefón: kancelária: 057/ 775 3628

Web: www.grkathe.sk

E-mail: úrad: humenne@grkatpo.sk

farár: ilkomirko@gmail.com

kaplán: pavoolster@gmail.com

Úradné hodiny na farskom úrade

Pondelok:	8.00 – 10.00	---
Utorok:	---	14.30 -16.00
Streda:	8.00 – 10.00	14.30 -16.00
Štvrtok:	---	14.30 -16.00
Piatok:	8.00 – 10.00	---

Na prvý piatok, štátne a cirkevné sviatky je kancelária zatvorená!

Ak žiadate o krst

Krst nahlási jeden z rodičov **aspoň 2 týždne** vopred, prípravu (náuku) **odporúčame ešte pred narodením dieťaťa**. Ak bývate minimálne **3 mesiace mimo našu farnosť**, zabezpečte si ku krstu dieťaťa aj **písomné dovoľenie od kňaza**, kde **aktuálne bývate**.

Ak žiadate o sobáš

- 1) a máte všetky iniciačné sviatosti – krst, myropomazanie, sväté prijímanie – minimálne **3 mesiace vopred**,
- 2) ak niektorá z iniciačných sviatostí Vám chýba - minimálne **6 mesiacov vopred**,
- 3) ak bývate minimálne **3 mesiace mimo našu farnosť**: zabezpečte si prípravu (náuku), príp. aj cirkevnú sobášnu zápisnicu s náležitosťami a dovoľenie kňaza, kde aktuálne bývate.

Ak žiadate o výpis z matriky: krstný, resp. sobášny list

Krstný, resp. sobášny list je možné vyžiadať si aj telefonicky, či mailom. K sobášom krstné listy zasielame priamo na farský úrad, kde bude sobáš (nariadenie o. arcibiskupa Jána).

Zaopatrovanie (non-stop): 0907 323 733

Nech dobrý Boh odmení požehnaním každého, kto prispeje na dobrý účel akýmkoľvek finančným darom. IBAN farnosti: SK300900000000086909038

FARSKÉ ZVESTI

Informačno-formačný časopis farnosti Zosnutia Presvätej Bohorodičky v Humennom
Dobrovoľný príspevok (tlač 1ks = 0,20€)

Pre vnútornú potrebu vydáva: Gréckokatolícka cirkev, farnosť Humenné.

Texty článkov neprešli gramatickou úpravou.

Zodpovední za vydanie: **o. Miroslav Il'ko, o. Pavol Dancák ml.**